آگاه باشید، مبادا هیچ مردی شب را نزد زنی بیوه بگذراند؛ مگر اینکه همسر یا محرم او باشد.

از جابر رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَلاَ لاَ يَبِيتَنَّ رَجُلٌ عِنْدَ امْرَأَةٍ ثَيِّبٍ، إِلاَّ أَنْ يَكُونَ نَاكِحًا أَوْ ذَا مَحْرَمٍ»: «آگاه باشید، مبادا هیچ مردی شب را نزد زنی بیوه بگذراند؛ مگر اینکه همسر یا محرم او باشد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم از اینکه مردی شبی را نزد زنی بیگانه بگذراند، به ویژه اگر بیوه باشد، نهی می کند. چون زن بیوه تجربه ی زندگی زناشویی را داشته است اما دختری که باکره است و ازدواج نکرده باشد معمولا به شدت از مردان دوری می کند؛ و نهی از خلوت با زن بیوه ای که مردم در رفت و آمد نزد او تساهل به خرج می دهد، خود بیانگر نهی از خلوت با زن باکره می باشد. در این زمینه همسر و کسانی که بر مبنای نسب بر انسان حرام هستند مانند مادر و دختر و خواهر؛ یا دلیل حرمت آنها رضاعت و شیرخوارگی است مانند مادر رضاعی؛ یا سبب حرمت ازدواج می باشد مانند مادر زن، استثنا می باشند؛ و می توان نزد آنها ماند و شب را گذراند. و اینکه فرمود: «لا يَبِيتَنَّ = شب را به صبح نرسانید» به این معنا نیست که خلوت با بیگانه در روز جایز است و اشکالی ندارد؛ چون در صحیح بخاری به صورت عام و بدون هیچ قیدی از خلوت با بیگانه نهی شده است. ناگفته نماند که اگر محرم کسی هم از خلوت با او احساس امنیت نمی کند، باید زنان دیگری همراه او باشند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58172